

NS Nyhetsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1099

06.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andra revolutionen Volym I: Tro och kamp

Del 12

Den internationalistiska idéns nonsens bevisades vid första världskrigets utbrott. För första gången visade arbetaren i alla stater att han har ett fosterland för att han vill tillhöra det. Det är demokraternas brott att de förkastade arbetarnas goda vilja och patriotism, som blev synlig 1914, och därmed drev arbetarna i händerna på kommunisterna efter kriget. Endast nationalsocialismen och fascismen gav arbetaren tillbaka sitt fosterland, som han innerst inne hade vunnit och förtjänat i världskrigets skyttegravar och som han aldrig har förrått sedan dess.

Det var inte arbetarna som begick förräderi under Tredje riket, inte folket som gjorde uppror mot ett påstått tyranni, utan reaktionen, det tidigare härskande skiktet av adel, kyrka, generalstab och tidigare demokratiska och marxistiska funktionärer, som bär skulden för det största brottet mot Tyskland, förräderiet under andra världskriget, som kostade Tredje riket dess seger och existens!

Internationalismen är inte längre en fara för de vita nationerna, åtminstone inte när det gäller arbetarnas inställning. Den röda internationalen är död; vad vi har kvar är den farligare motståndaren, den gyllene internationalen av reaktion, industri och frimurare. Denna lilla klick av element som är främmande för folket och delvis för rasen måste elimineras från folkets kropp om förräderiet mot folket inte skall upprepas.

Som en följd av vår idé om den ariska folkgemenskapen har vi nationalsocialister också en "international", **WUNS** - World Union of National Socialists -, men världsunionen förnekar inte förekomsten av nationer och deras mångfald, utan söker den förenande faktorn, den gemensamma kampen för den vita rasens biologiska framtid!

Uppenbarligen hade den historiska utvecklingen inte utspelat sig som Marx hade trott att den skulle göra. Ekonomins och historiens järnlagar, vetenskapligt grundade av den historiska och dialektiska materialismen, hade inte nödvändigtvis lett till arbetarklassens seger och därmed till proletariatets diktatur. Detta faktum orsakade de första splittringarna: Anarkisterna, under Bakunin, vände sig bort från Marx och prövade sin egen - mestadels våldsamma - strategi.

Samtidigt uppstod en revisionistisk grupp inom Första internationalen, som inte längre förespråkade revolution utan gradvisa reformer inom det kapitalistiska systemet. Denna grupp gav senare upphov till socialdemokratin och fackföreningsrörelsen.

Det är verkligen viktigt att känna till socialdemokratins, fackföreningsrörelsens, kommunismens och anarkismens gemensamma ursprung, eftersom kommunisternas revolutionära mask alltför ofta döljer det faktum att marxismen är en ofta olydig, men ändå naturlig, utlöpare av den materialistiska tidsandan, som med början i den franska revolutionen ligger bakom nästan alla moderna idéer - med undantag av fascismens och nationalsocialismens revolutionära rörelser. Dessa händelser tycktes redan ha gett den marxistiska ideologin dödsstöten, den första internationalen upplöstes, den andra internationalen dominerades redan av socialdemokratin.

Marxismens nuvarande grepp om makten kan spåras tillbaka till en man: Vladimir Uljanov Lenin. I ett skrupelfritt, men säkert taktiskt nödvändigt, avståndstagande från heliga marxistiska principer, förkunnade han att arbetarklassen uppenbarligen ännu inte hade det "rätta" medvetandet och inte automatiskt kunde förvärva det på egen hand. Därför var det nödvändigt med ett "revolutionärt avantgarde" av proletariatet, som skulle genomföra revolutionen i dess ställe. Lenins stora gärning var att ha byggt upp ett tätt organiserat parti av yrkesrevolutionärer i bolsjevikpartiet, som faktiskt grep makten i det underutvecklade och efterblivna Ryssland - ett hån mot den marxistiska historiefilosofin, men en triumf för den marxistiska maktutvecklingen.

Den logiska konsekvensen av att kommunistpartiet betraktades som arbetarklassens förtrupp var att proletariatets diktatur fick ge vika för kommunistpartiets diktatur, dvs. den ursprungligen planerade diktaturen av en stor

majoritet över en liten minoritet av kapitalister och kontrarevolutionärer blev nu en öppet terroristisk tyranni av en liten grupp yrkesrevolutionärer.

Det är ett favorittrick hos borgerliga element att tala om en inre överensstämmelse mellan totalitära stater, vänster och höger, och man förlitar sig sedan på yttre likheter - förbud mot opposition, statligt parti, marscher, statskontrollerad press osv. Men ingenstans vederlägger denna teori om totalitarism sig själv så tydligt och övertygande som när man undersöker partiets roll:

Det nationalsocialistiska partiet kräver absolut och obegränsad makt, men inte för att upprätta en partidiktatur, utan för att bilda ramen för utvecklingen av ett verkligt folkligt samhälle, som måste växa fram underifrån och inte kan dekreteras uppifrån. Byggandet av en nationalsocialistisk folkstat kräver folkets entusiasm och frivilliga samarbete. I detta sammanhang har partiet i första hand fostrande och propagandistiska uppgifter. Dess uppgift är att vinna folkets hjärta, att övertyga dem om riktigheten i världsåskådningen och att förklara statliga beslut för dem. Detta förklarades också av Dr Goebbels vid Reichspartikongressen 1934:

"Det kan vara bra att ha makt som vilar på vapen, men det är bättre och mer glädjande att vinna ett folks hjärta och behålla det också!"

Även om det är nödvändigt att tillämpa till synes "leninistiska" organisationsprinciper under den nuvarande förbudsperioden, kvarstår ett grundläggande faktum:

I motsats till marxismen erbjuder den nationalsocialistiska världsbilden sina anhängare ingen segervisshet, ingen "oundviklig historisk utveckling". Nationalsocialismen och dess parti kräver därför massornas frivilliga samtycke, vilket inte lämnar något utrymme för ett maktutövande av partiet enligt kommunistisk modell! Som arvtagare och samtidigt som en del av arbetarrörelsen måste vi nationalsocialister inse att denna arbetarrörelse är av marxistiskt ursprung och, fram till vår rörelses uppkomst, var nära förbunden med kommunism eller (social)demokrati. Därför är det skadligt och meningslöst att sätta miljoner ärliga arbetare framför deras huvuden, som borgerliga nationalisterna - reaktionärer - är så förtjusta i att göra. Den tyska arbetarrörelsens kampvilja och enhet har i hög grad bidragit till att förbättra vårt folks materiella levnadsvillkor. Det måste också vara vår tradition att företräda det arbetande folkets intressen, att eliminera de arbetslösa och de utan ansträngning och därmed övertyga de vanliga människorna om att de inte bör följa höjdarna - oavsett om de talar för industrin, den förenade fackföreningen eller partierna - utan de som har uppstått ur folket själva och förblir bundna till dem, kämparna i den tyska frihetsrörelsen!

Den marxistiska ideologins misslyckande och dess ouppfyllda profetior har lett till

ständigt nya försök till förbättring och anpassning: Ortodox kommunism, leninism, stalinism, maoism, titoism, trotskism, anarkokommunism, eurokommunism och nationell kommunism är bara några av de olika strömningarna. Den kommunistiska världsrörelsens enhet är hopplöst förstörd. Marx anhängare är helt oense, i en strid om den rätta vägen till kommunism.

Marxismen som idé är inte längre ett intellektuellt alternativ; dess popularitet kan bara förklaras av kampen mot kapitalismens orättvisor och av dess uppenbart revolutionära attityd. På båda områdena - kritik av kapitalismen och revolution - har vi nationalsocialister en klarare idé och större ärlighet och beslutsamhet. Det kan inte längre vara vår uppgift att demonisera unga idealister som, utan att se något annat alternativ, har gått med i kommunistiska grupper, utan vi måste kunna säga till dem med ett ärligt hjärta: **"Revolutionen, det är vi!"**

Vi måste ge de unga, desperata och vilseledda människorna tillbaka tron på sitt fosterland och få dem att fortsätta tro på revolutionen. Vår revolution är inte terror och förtryck, vår revolution är en andlig omvälvning som använder de goda traditionerna från vår völkiska historia för att ta itu med morgondagens uppgifter.

Den tyska frihetsrörelsen förklarar en skoningslös kamp mot den marxistiska ideologin och dess funktionärer och deras slutliga förintelse; till de revolutionära kämparna på den motsatta sidan erbjuder vi vår hand i försoning - i vårt folks intresse och för dess bästa. Det finns fyra kommunistpartier bara i FRG - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - och en kommunistisk massrörelse, vår farligaste motståndare - Kommunistiska förbundet, KB, liksom otaliga andra vänstergrupper. Alla kan inte ha rätt.

Men det finns bara ett nationellt socialistiskt parti - NSDAP - där alla kan samlas som älskar sitt folk, vill skapa social rättvisa och bygga en revolutionär - det vill säga ärlig och grundläggande - opposition mot det liberal-kapitalistiska systemet. Trots allt skulle det vara ett misstag att underskatta marxismen. Den utgör fortfarande en verklig fara i dag, åtminstone så länge som den enda effektiva motkraften hindras och förbjuds av demokraterna. Det är helt enkelt dumt att peka på DKP:s låga röstetal och sedan somna lugnt. Marxisterna kommer att dra lika stor nytta som vi av det liberalkapitalistiska systemets växande kris i hela den vita världen, men de kommer då att ha ett mycket bättre utgångsläge organisatoriskt och politiskt, tack vare årtionden av förtryck av den revolutionära högern.

I Portugal och Spanien finns starka kommunistpartier, och i NATO-länderna Italien och Frankrike, som också ingår i EG, står de redan nu vid maktens portar. DKP är en liten men mycket välorganiserad kaderrörelse som tack vare en skicklig allianspolitik har fått ett större inflytande än vad dess låga valframgångar antyder. I det framväxande proletariatet av utländska arbetare och deras familjer växer

styrkan hos de utländska kommunistpartierna, som motsätter sig den kapitalistiska exploateringen av sina landsmän. Bakom allt detta finns emellertid östblockets enorma militära apparat, supermakten Sovjetunionens maktpolitiska tyngd. Supermakten Sovjetunionens tyngd och Lenins insikt, som har varit riktlinjen för de kommunistiska partiernas världsrevolutionära ansträngningar sedan 1918.

Nyckeln till världsrevolutionen ligger i Tyskland, Marx' och Engels' födelseplats. Om Tyskland faller, faller Europa; men om Europa faller, då är världsrevolutionen nära segern! Sedan 1918 har Tyskland skyddat Europa från marxismen:

Först genom att främja kampen för nationaliteternas frihet i Sovjetunionen, framför allt genom den kejsrerliga regeringens erkännande av en oberoende ukrainsk stat, genom frikårens undertryckande av alla kommunistiska försök till omstörtande verksamhet - från spartakistupproret till Röda Ruhrarmén - och sedan, under Tredje riket, genom antikominternpakten och det europeiska korståget mot Sovjetunionen 1941.

Det glöms alltid bort att kampen på östfronten under andra världskriget var en europeisk kamp för frihet. Aldrig tidigare hade det funnits en sådan formidabel internationell militär styrka under ett enat tyskt överbefäl:

Regeringarna och arméerna i Italien, Finland, de baltiska staterna, Ungern, Rumänien, Slovakien och Kroatien stod på det stortyska rikets sida, Spanien skickade den blå divisionen (falangistiska frivilliga), Frankrike LFV (Legion des Volontaires Francaises - Frivilliga franska legionen), I Waffen-SS ingick soldater från bland annat Flandern, Vallonien, Danmark, Norge och Holland, som skickade sina egna slutna enheter - alla frivilliga - till fronten (LVF införlivades också senare i Waffen-SS).

Men frivilliga kom också från alla andra länder och så småningom bildade även muhammedaner och indier enheter inom Waffen-SS, som 1945 räknade 750.000 utlänningar bland sina drygt en miljon överlevande soldater. Även ryssar, under general Vlasov i ROA (Ryska frihetsarmén), kämpade mot kommunisterna under eget befäl, liksom nationalisternas väpnade trupper och mer än en miljon ryska hjälpsoldater (Hiwis) inom Wehrmacht. Och detta trots den förvisso okloka och mycket hårda ockupationspolitiken.

Detta var ett föregripande av det enade Europa som demokrater och bolsjeviker krossade tillsammans. Det var också ett bevis på möjligheten att förverkliga den ariska gemenskap av nationer som vi drömde om! Det är inte en tillfällighet utan en historisk symbol att de sista som försvarade Führerns bunker i Berlin var de pålitliga trupperna i kaoset under hösten, enheter från Hitlerjugend och franska frivilliga!

Endast atombombens existens, inte demokraternas inre styrka och yttre makt, räddade Europa ännu en gång från total förslavning. Men nu verkar motståndskrafterna vara uttömda. Genom en politik av kapitulation i omgångar, som började med de skamliga fördragen med öst, vill demokraterna köpa sig en frist. Om inte det liberala kapitalistiska systemet störtas är det mycket troligt att Västeuropa kommer att vara kommunistiskt eller stå under kommunistiskt inflytande i slutet av vårt århundrade. Detta öde kan fortfarande avvärjas. Motstånd i öst är möjligt, kommunismens seger är inte oundviklig.

En politik som internt eliminerar systemets orättvisor och motsägelser, som förenar vårt folks alla krafter och som externt på ett avgörande sätt utnyttjar östblockets kriser och problem, med en sådan politik återtar vi snabbt initiativet och uppfyller därmed återigen den skyldighet som Adolf Hitler beskrev på detta sätt i sitt sista tal i radio 1945:

"Inte heller i denna kamp kommer det att vara det inre Asien som segrar, utan Europa och med det den nation som i 2000 år har representerat Europa som den högsta makten mot öst och som kommer att fortsätta att göra det i framtiden - vårt stortyska rike, den tyska nationen."

Kriget är fortfarande inte över, den världshistoriska kampen mellan marxism och nationalsocialism fortsätter. Vi har bara förlorat ett slag - men nu kämpar en ny generation, fast besluten att inte upprepa det förflutnas misstag, men ändå villig att visa sig värdig fädernas heroiska kamp. Så länge det finns vita människor för vilka deras frihet och deras nation betyder mer än privat lycka och borgerligt liv, kommer det att finnas nationalsocialister; och vi kommer inte att vila förrän bolsjevismens gisslan har utplånats från jordklotet! Vägen till detta mål är lång, och många tvivlar på chanserna att lyckas inför den vapenstarka, till synes oöverbanneliga makten i öst. Men vi får inte, förförda och lurade av marxisternas segerpropaganda och demokraternas kapitulationsstämning, se som trollbundna på vår motståndares styrka, utan lära oss att kallblodigt och fördomsfritt analysera svagheter i det kommunistiska styrelsesystemet.

Det finns tillräckligt många svagheter som var och en för sig kan vara systemkrossande, men tillsammans, som den ryske systemkritikern **Andrej Amarik säger** i sin essä "Kan Sovjetunionen överleva 1985? - anser att de i det långa loppet måste vara ödesdigra. Här är de viktigaste punkterna:

Den marxistiska planekonomins misslyckande.
Partiets förtryck av folket.
Problemet med nationalitet.
Förtrycket av de östeuropeiska staterna.

En beslutsam motståndare, som utnyttjar dessa stora svagheter, kan försätta Sovjetunionen i utomordentliga svårigheter. Till detta kommer det kinesiska kortet.

Mao Zedongs tänkande", som kineserna själva karakteristiskt kallar den maoistiska kommunismen, är ofta svårt för oss att förstå. I vilket fall som helst utgör maoismen inte något hot mot Europa:

Det kan till och med uppfattas som ett slags kinesisk fascism, på vilken en marxistisk överbyggnad har ympats i enlighet med efterkrigstidens utveckling (något liknande gäller för andra länder, såsom Indonesien under Sukarno, Argentina under Peron och Egypten under Nasser). Vid sidan av Kina är oppositionsgrupperna i östblocket våra naturliga allierade.

Sedan krigsslutet har Västtyskland varit värd för ett antal exilorganisationer vars kamp för frihet förtjänar vår sympati och vårt stöd. Naturligtvis står våra vapenbröder och tidigare allierade oss särskilt nära:

Ungern, Rumänien och framför allt kroaterna har aldrig funnit sig i det kommunistiska slaveriet. Gamla vänskapsband tillåter oss tyska frihetskämpar att intressera oss för de baltiska folkens öde - esterna, letterna, litauerna - och ukrainarna, vars själva existens som nation är hotad. Men vi tyska nationalsocialister sträcker också ut vår vänskapliga hand till alla de andra folken i Östeuropa! Det måste finnas en försoning - ja, en allians - mellan de två mest vitala och starkaste raserna i den vita världen - slavarnas och germanernas gemensamma kamp mot den gemensamma fienden.

Förutsättningen för detta är respekt för de månghundraåriga nationella gränserna, dvs. återlämnandet av de ursprungliga tyska östliga provinserna i riket. Erkännandet av denna rätt kommer inte att bli svårt för våra tidigare allierade, men även de folk som tidigare lutade åt väst - framför allt polackerna och tjeckerna - har förmodligen lärt sig läxan att ingen hjälp och inget stöd kan förväntas från demokraterna. För oss tyskar innebär kampen mot marxismen också kampen mot delningen av vårt fädernesland. Utan att förintna marxismen verkar en ny återförening av Tyskland omöjlig, såvida inte den sovjetiska ledningen gör en fullständig förändring av sin politik gentemot Tyskland, som Stalin, den verkliga politikern, en gång gjorde. Vårt mål kan och får därför inte under några omständigheter vara en fullständig sammansmältning med Västeuropa!

Tysklands centrala läge mellan öst och väst har alltid varit tragedin men också storheten i vår historia. Tyskland tillhör varken öst eller väst, utan har den

historiska uppgiften att ena och forma hela Europa från sitt centrum. Som vi har sagt tidigare har vi tagit på oss arvet från det romerska imperiet. Vi kan inte befria oss från denna skyldighet:

Det skulle vara vår självupppoffring och därmed slutet för den tyska nationen. Den västerländska idéns stora arv, den gamla idén om imperiet, tvingar oss att obevekligt kämpa mot materialismen i öst och väst och därmed kämpa för europeisk frihet!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem haben die Kapitalisten die Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mehrfache von Massenmord, Verdrängung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der grünen Hölle werden hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu erwecken.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmenschen sollen Arbeiter an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegen ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu befehlen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überforderung und Ausgrenzung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Straßenkampf, als ein Propagandakrieg, bewaffnet oder unbewaffnet, bekämpft werden. Alle Jahre Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lenz

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina svarande projekt är ospannartigen filosofiska och konstruktörande.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som man är en arkivör som gräver upp det begravningsförhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-education.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!